

תפ"ח 25105/07/15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נגד אריה (ריקו) שירזי, אסף (אסי) יריב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 25105-07-15 מדינת ישראל נ' שירזי (עציר) ואח' 18 יולי 2017

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופטת טלי חיימוביץ
כב' השופט גרשון גונטובניק

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) -
ע"י ב"כ עוה"ד גיא גורן ומיטב דגן
נגד

המאשימה 1. אריה (ריקו) שירזי -
ע"י ב"כ עוה"ד טומי נדשי ותומר אשש
2. אסף (אסי) יריב -
ע"י ב"כ עוה"ד משה יוחאי ורויטל בן-שבת

הנאשמים

גזר דין [לנאשם 1 - אריה (ריקו) שירזי]

השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד:

הצדדים ערכו הסדר טיעון בעניינו של נאשם 1 (בתום הליך גישור), במסגרתו כתב האישום תוקן, נאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות כדלקמן: אישום ראשון - **סיוע להריגה**, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) יחד עם סעיף 31 לחוק; אישום שני - **קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם)**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. בהסדר הטיעון סוכם (עמ' 35, 41 לפר') כי התביעה תעתור לעונש של 12.5 שנות מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו של נאשם 1, הוא יום 21.5.15, וכן מאסר על תנאי, ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה לעונש. עוד סוכם כי הטיעון לעונש בתיק זה יהיה במנותק מעונש המאסר אותו מרצה כיום נאשם 1 (8 שנות מאסר בפועל במסגרת ת"פ 43665-11-11). ביום 19.6.17, לבקשת הצדדים, הופרד משפטו של נאשם 2 ממשפטו של נאשם 1. הצדדים טענו לעונש בעניינו של נאשם 1, וכל צד הגיש סיכום בכתב של הטיעונים לעונש. בנוסף, הגישה התביעה גיליון מרשם פלילי של נאשם 1 (ת/1) וההגנה הגישה שלושה מכתבי אופי אודות נאשם 1 (נ/1), וכן תצלום תיקו הרפואי של נאשם 1 משב"ס (נ/2). שני הצדדים הגישו פסיקה. **הטיעון לעונש בתמצית: לטענת התביעה**, מדובר באישומים נפרדים ובשתי פרשיות שונות הניתנות להפרדה, ולכן יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד, ולהטיל עונשי מאסר לכל עבירה מבין השתיים, אשר ירכיבו את עונש המאסר בפועל בן 12.5 השנים אליו עותרת התביעה, וכן מאסר על תנאי. לטענת ההגנה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים, שנע בין 3 ל-5 שנות מאסר, וכי לאור הנסיבות המיוחדות בתיק זה יש להסתפק במתחם הנמוך ולהטיל על נאשם 1 לא יותר מ-3 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו.

אלה עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה נאשם 1:

אישום ראשון: במהלך השנים 2002-2004 (להלן- התקופה הרלוונטית לכתב האישום), או בסמוך לכך, התחוללו מאבקי שליטה בין משפחות פשע בישראל, אשר כללו חיסולים ונסיונות חיסול הדדיים. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, התחולל מאבק על אזורי שליטה באזור השרון בפרט ובעסקי ההימורים בכלל, בין משפחת אבוטבול והעומד בראשה אסי אבוטבול (להלן- אבוטבול), לבין נאשם 1 ועבריינים המקורבים אליו. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה נאשם 2 חברו, איש סודו, יד ימינו ועוזרו של נאשם 1. במהלך התקופה הרלוונטית לאישום היה אלכסנדר (סאשה) זלוצ'בסקי (להלן- סאשה) איש אמונו ועושה דברו של אבוטבול.

במסגרת מאבקי השליטה המתוארים לעיל, ביום 10.2.03 או בסמוך לכך, נלכדו בכף, בסמיכות מקום לביתו של נאשם 1 בפולג, עבריינים חמושים בנשקים אשר תכננו לרצוח את נאשם 1 בירי. הרכב בו ישבו החמושים נשכר ע"י גיא יחזקאל (להלן - המנוח).

במהלך שנת 2000 ובסמוך לכך, ריצו נאשם 1 וסאשה עונשי מאסר מקבילים באותו מתקן כליאה ונרקמו יחסי חברות בין נאשם 1 לבין סאשה. במהלך שנת 2002, סיים סאשה לרצות את תקופת מאסרו ועבר להתגורר מחוץ לישראל, בהתאם לתנאי שחרורו מהמאסר. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה המנוח, איש אמונו ומקורבו של אבוטבול. במהלך חודש אוגוסט 2002, או בסמוך לכך, נרצח פרי יחזקאל- אחיו של המנוח. בהמשך לכך ביצע המנוח מספר פעולות אלימות כנגד מקורביו וחברי ארגונו של יצחק אברג'יל. לאחר מכן, במהלך שנת 2003, עזב המנוח את ישראל וחבר לאבוטבול באירופה, וכל זאת מפאת חשש לחייו עקב מעשיו כאמור.

במהלך התקופה הרלוונטית לאישום, נפגשו אבוטבול, המנוח וסאשה, מספר פעמים ברחבי אירופה. אל מפגשים אלו צירף סאשה מעת לעת את חברו מישראל, עד המדינה א.פ. (להלן- א.פ.). בשלהי חודש ספטמבר 2003 או בסמוך לכך, שוחח סאשה טלפונית בדיסקרטיות עם נאשם 1 באמצעות א.פ., שהגיע לצורך זאת מישראל. במהלך השיחה גילה סאשה לנאשם 1 כי אסי אבוטבול והמנוח הזמינו ממנו (מסאשה) את רצח נאשם 1 תמורת סכום של 50,000 דולר (להלן- התכנית). נאשם 1 גילה לנאשם 2 על דבר השיחה והתכנית.

במהלך אותה שיחה, ובהמשך לאמור, ביקש סאשה מהנאשמים, בשל קרבתו אליהם, את אישורם לפגוע במנוח בכדי לסכל את התכנית. בתגובה, אישרו הנאשמים לסאשה לפגוע במנוח, ואף נענו לבקשתו לקבל מימון בהיקף של כמה אלפי דולרים לצורך עניין זה. סאשה מעולם לא היה מוציא לפועל את רצונו לפגיעה במנוח, כדי לסכל את התכנית, אילולא נתנו הנאשמים אישורם למהלך.

ביום 7.10.03, בשעות אחה"צ, נפגשו סאשה וא.פ. עם אבוטבול, נהגו והמנוח (אשר הגיעו מפראג) בבית קפה בעיר דרזדן שבגרמניה, וזאת על מנת לבצע עסקת סמים גדולה. לצורך ביצוע עסקה זו הצטייד המנוח בכסף מזומן רב. בהיותם במקום, שוחח אבוטבול בארבע עיניים עם סאשה, בעוד המנוח וא.פ. ישבו בשולחן מרוחק מהם. בתום המפגש, לאחר שיחה קצרה בין הנוכחים, עזב אבוטבול בלוויית נהגו את המקום, כשהוא מותיר אחריו את המנוח עם סאשה וא.פ.. סאשה, א.פ. והמנוח יצאו מהמקום בנסיעה משותפת, כשהם נוסעים לביתו של סאשה. בהגיעם למקום, הותיר המנוח את כל כספו בביתו של סאשה. השלושה- סאשה, א.פ. והמנוח, יצאו מברלין בנסיעה משותפת לכיוון פוטסדום במטרה לקיים את עסקת הסמים. בשעת לילה, במהלך נסיעתם על הכביש המהיר בדרך לפוטסדום, לאחר שיצאו מתחומי העיר ברלין, עצר סאשה את הרכב בשולי הכביש, בסמוך לדרך צדדית המתפתלת מהכביש. המנוח וסאשה יצאו בצוותא מן הרכב, בעוד א.פ. נותר ממתין ברכב. סאשה והמנוח התרחקו מהרכב לכיוון השביל הסמוך המוביל למנסרה

עבירות); מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות, הכנת פנקסי חשבונות כוזבים (56 עבירות); מרמה, עורמה ותחבולה כדי להתחמק ממס בנסיבות מחמירות (74 עבירות), עשיית פעולה ברכוש אסור, ועשיית פעולה ברכוש בידיעה שהוא רכוש אסור, איומים (3 עבירות) והכשלת הליך שיפוטי - נאשם 1 מרצה בימים אלה עונש מאסר בפועל זה, וערעור על פסה"ד תלוי ועומד בבית המשפט העליון.

ראיות ההגנה לעונש:

ההגנה הגישה שלושה מכתבים (נ/1), ובתמצית:

מכתבו של מרדכי שפיגלר, ממנו עולה כי העד היה מאמן של נאשם 1 בכדורגל בשנים 79-80 ו-82-83. לעד זכור שבתקופה זו נאשם 1 היה צעיר נמרץ, שאפתן, ספורטאי ומנהיג באופיו. עוד זכור לו שהשחקנים היו מאוד קרובים אליו ותמיד הוא היה מוכן לעזור לכל מי שנזקק. נאשם 1 היה כשרוני מאוד, ואף היה מסוג הצעירים שתמיד תורם לקבוצה.

מכתבו של שלמה שרף, ממנו עולה כי העד מכיר את נאשם 1 עוד בהיותו שחקן כדורגל במועדון הכדורגל מכבי נתניה. בתפקידו של העד כמנהל העל של מועדון הכדורגל לנוער, העד פנה לנאשם 1 על מנת שיייע לו לארגן אירועים חברתיים ופעילויות ציבוריות עבור הילדים והנערים שהיו חלק מהמועדון. כמו כן נאשם 1 נתבקש לא פעם על ידי העד להושיט עזרה למי מהנערים קשי היום שהיו חלק מהמועדון. בכל הפעמים בהן העד פנה לנאשם 1, נאשם 1 נעתר מיד לבקשותיו ותרם מאמציו בהתנדבות מלאה. לדבריו, תרומותיו של נאשם 1 הצילו לא מעט נערים.

מכתבו של איציק חיימוב, ממנו עולה כי הוא אחד הבעלים של רשת מחסני תאורה. הוא מכיר את נאשם 1 כ-22 שנים, היכרות הכוללת ארוחות משפחתיות ופגישות משפחתיות. לדבריו, נאשם 1 עזר כספית למספר לא מבוטל של אנשים במצוקה. הוא ציין מספר מקרים, ובהם מקרה בו נאשם 1 צייד בריהוט ומוצרי חשמל את ביתם של בני זוג שחלו במחלה קשה, מכספו וללא כל תנאי; מקרה בו נאשם 1 שכר אולם שמחות וארגן אירוע בר מצווה לנער שלא היתה באפשרות הוריו לחגוג לו בר מצווה. ובנוסף, נאשם 1 שלח את הילד ואת אביו למשחק כדורגל בספרד, וכל זאת ללא תנאי; עוד ציין כי ידוע לו לפחות על שני מקרים של ילדות צעירות אשר נזקקו לטיפול במחלה קשה מאוד בחו"ל. נאשם 1 מימן את הטיסות והשהייה וגם חלק מעלות הטיפול, שהיה יקר מאוד, וכל זאת על חשבונו ומכיסו. הוא ציין כי נאשם 1 עשה את כל הדברים אך ורק מתוך רצון לסייע לאנשים חסרי יכולת וחולים, וכל זאת ללא תמורה ובבקשה לדיסקרטיות מוחלטת (ראו גם כחלק מהראיות לעונש של נאשם 1 את תצלום תיקו הרפואי משב"ס (נ/2), לרבות אבחנתו הרפואית).

לאור חלק מטיעוני הצדדים, וכפי שחזרנו ואמרנו מספר פעמים באולם במהלך הטיעונים לעונש, ובהתאם לדין, ראינו לנכון להזכיר מושכלות יסוד באשר למעמדו של כתב האישום המתוקן בעת מתן גזר דין במסגרת הסדר טיעון שערכו הצדדים, ויפים לעניין זה דברים שנאמרו לאחרונה בבית המשפט העליון:

"...מן הראוי שבית המשפט הגוזר את עונשו של נאשם שהודה בכתב אישום לצורך הסדר טיעון, לא יעשה שימוש בפרטים ועובדות שאינם נכללים במפורש בכתב האישום...רוצה לומר: להסדר טיעון משקל ומעמד משלו. וכתב האישום המתוקן הוא ככלל ראשית ואחרית לגזר הדין" (ע"פ 390/17 סער, מיום 3.7.17, בסע' 11 לפסה"ד).

טיעוני הצדדים לעונש (תמצית):

טיעוני התביעה (עמ' 35-41 לפר', וכן הוגשו עיקרי טיעון בכתב): לדברי התובע, במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים סוכם כי הטיעון לעונש בתיק זה יהיה במנותק מעונש המאסר אותו מרצה כיום נאשם 1 (8 שנות מאסר בפועל במסגרת ת"פ 43665-11-11). עוד סוכם בין הצדדים כי התביעה תעתור לעונש מאסר ראוי של 12.5 שנות מאסר לריצוי בפועל, וזאת מיום מעצרו של נאשם 1, היינו מיום 21.5.15, וכן מאסר על תנאי, וההגנה תטען באופן חופשי. התובע ציין כי משפחת המנוח גיא יחזקאל, עודכנה באשר לפרטי הסדר הטיעון.

באשר לאישום הראשון, התובע טען כי נאשם 1 מואשם בסיוע להריגה, כאשר הסיוע בא לידי ביטוי במתן אישור מפורש לפגיעה במנוח, גיא יחזקאל, אשר לא היה יוצא אל הפועל אילולא נתן אותו נאשם 1. בנוסף, הסיוע של נאשם 1 בא לידי ביטוי במימון כספי, אשר הובטח לפני הריגת המנוח ואשר שולם לאחר הריגת המנוח. באשר לאישום השני, בו יוחסה לנאשם 1 עבירת קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם), הרי שאישום זה הינו מאוחר לאישום הראשון, ובאירוע זה נפצעו עוברי אורח כתוצאה מהשלכת רימון היד.

לדברי התובע, נאשם 1 הורשע באישום הראשון בעבירה של סיוע להריגה, שהעונש המקסימלי הקבוע בגינה הינו 10 שנות מאסר, ובאישום השני בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, שהעונש המקסימלי הקבוע בגינה הוא עד 7 שנות מאסר. לטענת התובע, מדובר באישומים נפרדים ובשתי פרשיות שונות הניתנות להפרדה [בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק], היינו קיימים זמנים שונים לשני האישומים ולכל אישום יש קורבן שונה, ולכן לדעת המאשימה יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל עבירה בשני האישומים שבהם הורשע נאשם 1, ובהתאמה להטיל עונשי מאסר לכל עבירה מבין השתיים, אשר ירכיבו את עונש המאסר בן 12.5 שנים אליו עותרת המאשימה.

באשר למתחם העונש ההולם לגבי האישום הראשון - סיוע להריגה - טען התובע, כי הערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה בה הורשע נאשם 1 הינו קדושת חיי אדם, שכן נאשם 1 נתן את אישורו לאחר לפגוע במנוח ואף מימן מעשה זה. מעשיו בפועל של נאשם 1 סייעו לפגיעה הקטלנית במנוח אשר בוצעה על ידי סאשה. מידת הפגיעה הנה כאמור ברף העליון ביותר שכן התוצאה הסופית, שנבעה מסיועו של נאשם 1, למעשה היתה קטילת חייו של המנוח. עוד טען התובע כי הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה שביצע נאשם 1 חמורות ביותר שכן למעשה נאשם 1 היה בעל המניע ובעל האינטרס העיקרי לפגיעה במנוח. הדבר בא לידי ביטוי בעובדות כתב האישום בהן הודה נאשם 1, כאשר המניע היה מלחמות בין עבריינים באזור השרון בין משפחת אבוטבול לבין נאשם 1. לטענת התובע, גם אם נאמר כי נאשם 1 חש מאוים נוכח האמור בכתב האישום המתקוק, הייתה פתוחה בפניו האפשרות לפנות לרשויות החוק, אשר היו אלו שמנעו את הפגיעה בו מבעוד מועד. התובע ציין נסיבות נוספות המחמירות לדעתו את מעשיו של נאשם 1, ובהן: מדובר בעבירה שנמשכה על פני חודשים, המתוכננת בישראל ומבוצעת בגרמניה; נאשם 1 מממן את התכנית בסך אלפי דולרים; נאשם 1 הודה כי סאשה מעולם לא היה מוציא לפועל את רצונו לפגיעה במנוח, כדי לסכל את התכנית, אילולא נתנו הנאשמים אישורם למהלך.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה התובע לפסיקה, ולדבריו מתחם העונש ההולם לאישום הראשון, במסגרתו הורשע נאשם 1 בעבירת סיוע להריגה, הינו בין 9 ל- 10 שנות מאסר בפועל.

באשר למתחם העונש ההולם באשר לאישום השני, במסגרתו הורשע נאשם 1 בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם), ציין התובע כי ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בעבירה נמשכת ומתוכננת על פני תקופה ארוכה ופרישה בינלאומית, מדובר בחודשיים ימים ממועד הסיוע שהעניק נאשם 1 להריגתו של גיא יחזקאל, קשר נאשם 1 קשר

לפגיעה באדם נוסף אשר הינו אסי אבוטבול, וכל זאת, בדפוס פעולה הזזה לאישום הראשון, היינו מימון כספי למעשה הפגיעה. בנוסף ציין התובע כי עוברי אורח אחרים נפצעים כתוצאה מהמעשה שבוצע. לדברי התובע, מתחם העונש ההולם לאישום השני הינו בין 3 וחצי ל- 7 שנות מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציין התובע כי לנאשם 1 עבר פלילי מכביד ביותר הכולל 11 הרשעות קודמות, ומדובר בהרשעות בעבירות סמים, רכוש ועבירות אלימות חמורות. עוד הדגיש התובע כי נאשם 1 הורשע בשנת 1997, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת סיוע להריגה אשר בגינה הוטלו על נאשם 1 שבע שנות מאסר לריצוי בפועל, ובגזר הדין צויין כי הריגתו של המנוח נעשתה על רקע סכסוכי עבריינים בעיר נתניה. התובע ציין כי העבירות בתיק זה בוצעו בשנת 2003, כשנתיים ימים בלבד לאחר שחרורו של נאשם 1. עוד הזכיר התובע כי נאשם 1 מרצה בימים אלה עונש מאסר של 8 שנים שהוטל עליו בגין עבירות חמורות של קשירת קשר לפשע (להוצאת חשבוניות פיקטיביות בהיקף של למעלה מ- 25 מיליון ₪), עבירות מס והלבנת הון, איומים, רישומים כוזבים במסמכי תאגיד ושיבוש מהלכי משפט.

לדברי התובע, מעשיו של נאשם 1 מחייבים את בית המשפט להטיל עונשים כבדים על עבריינים בכירים, כדוגמתו של נאשם 1, ענישה כבדה ביחס ישיר לתוצאת המעשים שביצע נאשם 1, כמו גם משיקולי הרתעת עבריינים בכירים אחרים מביצועם של מעשים דומים, שלעולם יילכו בחשש ויידעו היטב כי חיי השגרה שהחלו לנהל גם בחלוף שנים לאחר ביצוע העבירות, חיים אלו עשויים להיגדע באחת באשר תמיד תהיה קיימת היתכנות כי המעשה שביצעו יפוענח והללו יבואו על עונשם בתיקים מעין אלו. לדעת התובע, רק ענישה שכזו תביא את ההרתעה המצופה.

התובע ציין כי שיקולים נוספים מצאו ביטוי במסגרת הסדר הטיעון שנערך עם נאשם 1, ובהם הטרגדיה במות בנו בשנת 2016. בנו ז"ל של נאשם 1 היה מגיע לבית המשפט, וראו שהוא דואג לאביו, וליבה של התביעה עם הנאשם במקרה הטרגי הזה. לדברי התובע, טיעון זה, כמו גם גילו של נאשם 1 ותנאי כליאתו של נאשם 1, כל אלו נלקחו בחשבון על ידי המאשימה עת המירה את העבירות המקוריות אשר העונש בגינן היה עונש של מאסר עולם, לעבירות קלות בהרבה. לדבריו, נלקח בחשבון גם החיסכון בזמן שיפוטי ובזמנה של התביעה, שכן הודיית נאשם 1 חסכה מזמנו של בית המשפט, מה גם שהיו עדים מחו"ל. לדברי התובע גם חבריו מההגנה עשו עבודה כבירה בתיק, הסדר הטיעון לקח זמן, והיה תהליך. כך, גם נלקחה בחשבון במסגרת הסדר זה תקופת המאסר בפועל אותה מרצה כיום נאשם 1. לדברי התובע כל השיקולים האלה כבר נלקחו בחשבון במהלך כל הליכי הגישור והביאו את הצדדים להסדר הטיעון אליו הגיעו.

התובע עתר להטיל על נאשם 1 עונש מאסר בפועל של 12.5 שנים מיום מעצרו בתיק, וכן מאסר על תנאי.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש (עמ' 41-42 לפר', וכן הוגשו עיקרי טיעון בכתב): הסניגור ציין אף הוא, כי במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי העונש שיוטל בתיק זה הינו במנותק מכל תיק אחר. לדברי הסניגור, ביחס לעובדות כתב האישום המתוקן ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תיק זה החל עם הגשת כתב אישום כנגד שני הנאשמים בו יוחסו לנאשמים עבירות של שידול לרצח וכן שידול לניסיון רצח. לטענתו, התקבלו הררי חומרים שאותם היה צריך למיין וללמוד, ומדובר על כמות חומר עצומה שנאספה במשך כ- 12 שנים ע"י חוקרי המשטרה. לדבריו, בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן, פעורה תהום.

לטענתו, יש לראות את דבריו של נאשם 1 כתגובה מתגוננת ולא כיוזמה התקפית, כריאקציה ספונטנית ולא כמחשבה מתוכננת - הכל על רקע סכנת החיים המיידית שהובאה לידיעת הנאשם, בתקופה שבה היה נתון לאיומים ולניסיונות חוזרים ונשנים להורגו - מצד אותם גורמים בדיוק. הנאשם מצידו פעל באינסטינקט פאסיבי בסיסי, בתגובה לבקשתו של

סאשה לפגוע בגיא יחזקאל. לכן, לדברי הסניגור, לא מדובר על הסיוע הקלאסי להריגה, שבו נאשם מסייע מישהו במכונית למקום הפשע, כשהוא מספק עבור המבצע העיקרי פעילות בשטח - מתצפת, מזהיר ועוד פעולות אקטיביות שיש בהן כדי לקיים את מרכיב הסיוע כנדרש בחוק. לטענת הסניגור, מסייע יכול להיות מצד אחד מישהו שהוא כפסע ממבצע בצוותא שנכח בזירה ונוטל חלק משני בהריגת הקורבן ועד מישהו שמרוחק עד מאוד מהזירה של ההתרחשות העיקרית ואין לו כל שליטה או ידיעה באשר להתרחשות הצפויה, שעליה נודע לו רק בדיעבד, וזהו בדיוק המצב בכתב האישום המתוקן. לדבריו, במקרה שלנו הפסיביות של הנאשמים זועקת לשמים. למעלה מכך, לא רק שמבחינת היסוד העובדתי המעשים של נאשם 1 הינם בתחתית שבתחתית הקשת של מעשי הסיוע, אלא שגם מבחינת היסוד הנפשי והמודעות של הנאשם לתכניות ולכוונות של סשה, הרי שלטענת הסניגור אנו נמצאים ממש בקצה התחתון של הקשת, ועל סף האחריות הפלילית.

הסניגור תהה כיצד התביעה עותרת לעונש של 12.5 שנות מאסר על סיוע להריגה, מבלי שנדע את נסיבות ההריגה. לטענתו, כל פסקי הדין המרכיבים את הענישה הנוהגת מתבססים על הנסיבות וגזר הדין הוא הפועל היוצא שלהן, ולנו אין שום נסיבות ביחס למעשה ההריגה עצמו, אלא רק השערות - וכל אותן השערות צריכות לשחק לטובת הנאשם.

באשר לאישום השני, הסניגור טען כי האישום השני הוא המשך ישיר לאישום הראשון ולמעשה מהווה חלק בלתי נפרד ממנו, שכן הדברים קשורים ביניהם בקשר ענייני הדוק. לטענתו, באישום השני מואשם הנאשם בקשירת קשר לפגיעה באסי אבוטבול. עם זאת, אין כל פירוט בכתב האישום המתוקן על איזו פגיעה מדובר, מתי היא אמורה לצאת לפועל או באיזה אופן - בשורה התחתונה הפגיעה למעשה לא יצאה אל הפועל, אבוטבול לא נפגע. בכתב האישום אין איזכור לכך כי לנאשם היה מושג איך תבצע הפגיעה באסי אבוטבול, ולטובתו יש להניח שאילו ידע כי הכוונה היא להשליך רימון לעבר מכוניתו של אבוטבול תוך סיכון עוברים ושבים הוא בוודאי היה מתנגד לכך. לדבריו, אין מקום לקשור את הנאשם לשום התרחשות מעבר למה שכתוב בסעי' 1 לאישום השני.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציין הסניגור את החסכון בזמן שיפוטי. לדבריו, במהלך השנתיים האחרונות נערכו פגישות רבות בין ההגנה למאשימה, והן בפני כב' השופט המגשר בני שגיא. מספר עדי התביעה המופיעים בכתב האישום הגיע כמעט ל-70 ואילו מספר עדי ההגנה שהיו נקראים להעיד היה מגיע גם הוא לכמה עשרות. בנוסף, עדים אלו שאינם עדי הגנה "קלאסיים", אלא עדי משטרה בעיקר, הן מישראל והן מגרמניה, וגם ממדינות נוספות, שביצעו פעולות חשובות בתיק אך לא נרשמו כעדים מטעם התביעה, היו, לדבריו, כולם נקראים להיחקר ע"י ההגנה. סיומו של התיק באופן שבו הסתיים, עוד לפני תחילת שמיעת העדויות - חסך מבית המשפט זמן יקר. כמו כן צויינה לקיחת האחריות של נאשם 1 (נציין: נאשם 1 אמר, ושב ואמר לאחר הטיעונים לעונש, שהודייתו בכתב האישום המתוקן כמו גם הסדר הטיעון שערך, הם מרצונו הטוב והחופשי (עמ' 36 לפר', שו' 2-3; עמ' 41 לפר', שו' 24-26; עמ' 42 לפר', שו' 1-2). לטענת הסניגור, העונש הריאלי המקסימאלי שניתן להטיל על הנאשם בתיק זה בהתאם לכתב האישום המתוקן הוא סביב חמש שנות מאסר לכל היותר, במידה ואין כל רצון להתחשב בנאשם ובטיעונו. לדברי הסניגור, זו הענישה במקרים חמורים בהרבה מתיק זה והפנה לפס"ד זגורי, שם לדבריו המסייע נטל חלק מרכזי ואקטיבי בביצוע ההריגה. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הסניגור הגיש פסיקה. לטענתו, מהפסיקה משתקף מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל-5 שנות מאסר, במקרים של הסיוע "הקלאסי" להריגה. הסניגור ציין כי ברוב המקרים אותם הגיש לבית המשפט, מתוארים אירועים בהם הסיוע היה הרבה יותר אקטיבי מזה שבענייננו ולמעשה קרוב יותר לביצוע בצוותא.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הסניגור טען כי המעורבות של נאשם 1 היא מעורבות מינורית שבתחתית

סולם החומרה בעבירות מסוג זה, ויש לקחת בחשבון את הפסיביות של הנאשם, את העובדה כי הפניה לא הייתה יזומה על ידו אלא הוא בסך הכל הגיב באופן טבעי וספונטני לסכנת חיים אמיתית בה הוא היה נתון, והוא לא נטל כל חלק בתכנון המעשים ועל אופן ביצועם אשר נודעו לו רק בדיעבד ובאופן חלקי.

עוד ציין הסניגור את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. לדבריו, מדובר על אירועים מלפני 14 ו- 15 שנים, כאשר לדברי הסניגור באותם ימים הנאשם חי בסכנת מוות מתמשכת שריחפה מעל ראשו. לטענת הסניגור, מאז ועד היום, פרט לתיק הכלכלי שתלוי עכשיו לפתחו של בית המשפט העליון, הנאשם לא הורשע בשום עבירה משמעותית. מאז האירועים המדוברים בתיק זה, נאשם 1 חזר לשגרת חייו ועסק במה שהוא עוסק למעשה בכל חייו, חלפנות והלוואות. הוא הקים משפחה, גידל ארבעה ילדים, שלוש בנות והבן שי ז"ל אשר נרצח לפני קצת למעלה משנה. הסניגור טען כי נאשם 1 למעשה נתון בכלא מזה כשלוש וחצי שנים, מתוכן למעלה משנתיים במעצר בתיק זה. לטענתו, שהייתו בכלא בתנאים פיזיים כה קשים ותחת אישומים כ"כ חמורים החמירה עד מאוד את מצבו הבריאותי והנפשי. הסניגור טען כי הנאשם סובל מלחץ דם גבוה, מסתימות בעורקים, מאבנים בכליות, מלחץ נפשי כבד, הוא עבר מספר צינתורים, שני התקפי לב, ברכיו פגועות, ורגליו נפוחות מבצקות ונוזלים, הוא בן 55 שנים, שרוצה עוד להספיק לחיות מחוץ לכלא, להשיא את בנותיו ולהנות מנכדיו. באשר למות בנו של נאשם 1, ציין הסניגור שבנו שי היה בבת עיניו. בנו היה זה שדאג לכל ענייניו של נאשם 1 מחוץ לכלא, והיה כל עולמו של נאשם 1. לדברי הסניגור, לפני למעלה משנה בשעת בוקר מוקדמת כאשר הנאשם התעורר משנתו בתאו שבכלא הוא פתח את הטלוויזיה וחשכו עיניו, כאשר על המסך מופיעה הידיעה כי באותו לילה נרצח בנו האהוב שי בריות ע"י מתנקש. לדברי הסניגור, לא נתקבלה אצל נאשם 1 הודעה לפני שהידיעה פורסמה. נאשם 1 נאלץ לשהות בתאו לבדו מספר שעות עד אשר אנשי השב"ס הגיעו לתאו כדי להודיעו על האסון הנורא. לדברי הסניגור, אחד השיקולים המרכזיים שיש לקחת בחשבון בגזירת הדין הוא אובדנו הכבד של הנאשם אשר שום עונש לא יכול להתקרב לאסון אותו הוא חווה. עוד טען הסניגור כי מאז מעצרו של נאשם 1 בתיק זה, הוא נתון בבידוד מוחלט, ולדברי הסניגור הוא שוהה בתאו 24 שעות ביממה.

באשר למתחם העונש ההולם, לדעת הסניגור נקודת המוצא העליונה שבית המשפט יכול להגיע אליה בענייננו זה החלק העליון של המתחם שנקבע בפסיקה ביחס למקרים אחרים של סיוע להריגה עם נסיבות דומות לשלנו, שאינו עולה על 5 שנות מאסר. עוד טען הסניגור, שמבדיקה שערך, רף הענישה הממוצע והשכיח בעבירה של סיוע להריגה נמוך מחמש שנים ועומד על לא יותר מ- 4 שנות מאסר. הסניגור טען כי תיק זה, על כל נסיבותיו החריגות, מצריך ומאפשר קביעת ענישה בתחתית המתחם, ואפילו לחרוג לקולא ממנו. לדברי הסניגור, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים, אשר מהווים למעשה אירוע מתגלגל אחד, שנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר, וכי לאור הנסיבות המיוחדות בתיק זה יש להסתפק במתחם הנמוך ולא יותר מ- 3 שנות מאסר מיום מעצרו. הסניגור ביקש מבית המשפט להפעיל את מלוא מידת הרחמים לה ראוי הנאשם ולאפשר לו עוד תקופת חיים מחוץ לכלא כדי לשקם את בריאותו ומשפחתו.

תמצית דברי נאשם 1 בבית המשפט (עמ' 41-42 לפר'): הסדר הטיעון הוא מרצונו הטוב והחופשי וכך גם ההודייה שלו בכתב האישום המתוקן. הוא מסכים לכתב האישום המתוקן ורוצה להודות לכב' השופט שגיאי על עבודתו. לדבריו, לא עומדת פה מפלצת. הוא בן אדם שעשה צבא ושש שנים של מילואים, חי חיים נורמטיביים, ניהל עסקים, מסעדות, חנויות של בגדים. הוא לא גדל לתוך העולם השפל הזה והוא לא שייך לעולם הזה כפי שמנסים לצייר אותו. לדבריו, בבית סוהר הוא בהפרדה ארצית. כשקרה האסון - מות בנו, אף אחד לא טרח להודיע לו, אלא בבוקר הוא קם וראה בטלוויזיה. לדבריו עד היום הוא לא ראה את הבת שלו הקטנה ואת אבא שלו. הוא גם לא יכול לראות את הנכדים שלו. לדבריו, הוא אסיר למופת. יש לו המון בעיות בריאות, הוא עבר שני התקפי לב, יש לו בעיות בכלי דם שיוצרות לו בצקות ברגליים, יש לו אבן בכליה. לדבריו, לשבת יום אחד בתנאים שהוא יושב זה עולם ומלואו. מה שהוא עובר, אף אחד לא

עובר. נאשם 1 הודה לבית המשפט וביקש שבית המשפט ילך המון לקראתו.

דין וגזירת העונש:

הצדדים ערכו הסדר טיעון בעניינו של נאשם 1, והוא הורשע בעבירות כדלקמן: אישום ראשון - **סיוע להריגה**, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, יחד עם סעיף 31 לחוק; אישום שני - **קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם)**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. לטענת התביעה, מדובר באישומים נפרדים ובשתי פרשיות שונות הניתנות להפרדה, ולכן יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד, ולהטיל עונשי מאסר לכל עבירה מבין השתיים, אשר ירכיבו את עונש המאסר בפועל בן 12.5 השנים אליו עותרת התביעה, וכן מאסר על תנאי. לטענת ההגנה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים, שנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר, וכי לאור הנסיבות המיוחדות בתיק זה יש להסתפק במתחם הנמוך ולהטיל על נאשם 1 לא יותר מ- 3 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו.

הקשר בין האירועים נשוא כתב האישום המתוקן - מתחמי עונש נפרדים:

יש לבחון האם יש לראות בשתי העבירות שלפנינו אירוע אחד, או שמא מדובר בשני אירועים נפרדים, וזאת לפי מבחן "הקשר ההדוק" בין האירועים כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר, מיום 29.10.14). בעניינו, מדובר בהתרחשויות שקרו במועדים שונים, ובעניינם של אנשים-נפגעים שונים, ועל כן אציע לחברי לקבוע כי מדובר בשני אירועים נפרדים, ועל כן יש לקבוע שני מתחמי עונש נפרדים עבור כל אחד מהאירועים בהם הודה נאשם 1, בהתאם לעקרונות ההלימה, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40ב, 40ג, 40יג(ב) לחוק].

קביעת מתחם העונש ההולם:

עבירת הסיוע להריגה שביצע נאשם 1 - הערכים החברתיים שנפגעו מעבירת הסיוע להריגה שביצע נאשם 1, ומידת הפגיעה בהם:

עבירת ההריגה היא מהקשות והחמורות בספר החוקים, בצידה העמיד המחוקק עונש של עד 20 שנות מאסר. בעניינו, הורשע הנאשם בעבירת **סיוע להריגה**, בה עומד העונש המרבי על מחצית התקופה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה נאשם 1: סאשה ביקש (גם) מנאשם 1 את אישורו לפגוע במנוח בכדי לסכל את התכנית. בתגובה, אישר (גם) נאשם 1 לסאשה לפגוע במנוח, ואף נענה לבקשתו לקבל מימון בהיקף של כמה אלפי דולרים לצורך עניין זה. סאשה מעולם לא היה מוציא לפועל את רצונו לפגיעה במנוח, כדי לסכל את התכנית, אילולא נתן (גם) נאשם 1 את אישורו למהלך. הערכים של קדושת החיים וזכותו של אדם לביטחון ושלמות גופו, נפגעו קשות, ומידת הפגיעה בערכים החברתיים, היא אפוא קשה ומשמעותית.

בהקשר לעבירת ההריגה, **שנאשם 1 סייע לה**, נפסק בבית המשפט העליון:

"אין צורך להכביר מילים על חומרתה של עבירת ההריגה, הנמנית על העבירות הקשות והחמורות בספר החוקים, ומטרתה להגן על ערך החיים וקדושתם. המחוקק ביטא חומרה זו, עת בחר להעמיד

עמוד 9

את העונש המרבי בצידה על 20 שנות מאסר. על הפגיעה בערך חשוב זה יש להגיב בענישה משמעותית ומרתיעה, שיהא בה כדי לתת ביטוי לתפיסת החברה את מעמדו הנשגב של ערך החיים..." (ע"פ 2888/15 ח'דיירי, מיום 28.12.16, בסע' 16 לפסה"ד).

העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם) שביצע נאשם 1 - הערכים החברתיים שנפגעו מעבירת קשירת הקשר שביצע נאשם 1, ומידת הפגיעה בהם:

התכלית העומדת בבסיס עבירת קשירת הקשר היא למנוע התארגנות מוקדמת של כמה אנשים לביצוע משותף של עבירות, כפי שנאמר על ידי בית המשפט העליון:

"תכליתה של עבירת הקשר היא לתפוס את השלב שבו ההתארגנות המוקדמת לביצוע עבירות יוצאת מדל"ת אמותיו של היחיד, ומתגבשת בצורת הסכמה למעשה בין כמה אנשים. להפלת שלב ראשוני זה בהתארגנות העבריינית הצדקות שונות, שעיקרן הסיכון המיוחד שנוצר לחברה עקב ההתקשרות בין כמה אנשים לביצוע משותף של עבירה, הן מבחינת החמרת האפשרות לביצוע העבירה נושא הקשר (לאור העצמת המוטיבציה והמחויבות של הקושרים, וההקלה המעשית נוכח שיתוף הפעולה); הן לאור הסיכון העצמאי הנובע מקיומן של התקשרויות עברייניות בחברה" (ע"פ 2681/15 בן שטרית, מיום 14.2.16, בסע' 53 לפסה"ד).

עוד נקבע בהקשר לעבירה זו:

"פוטנציאל הסכנה הגלום בהתחברותם של כמה אנשים לביצוע עבירה, הסכנה היתרה שהיא טומנת בחובה והרצון לתת ביטוי לזיקה שבין העבירות הבודדות של חברי הקשר, וללכדן לכדי פסיפס שלם...מצדיקים התייחסות אל עבירת הקשר בנפרד מן העבירה שלשם ביצועה הוא נועד..." (ע"פ 3/10 אוחנה, מיום 27.12.12, בסע' 292 לפסה"ד).

הפגיעה בערכים החברתיים ברורה למקרא עובדות אישום 2 בכתב האישום המתוקן שבהן הודה נאשם 1, כאשר כחודשיים לאחר המתואר באישום הראשון, ועל רקע נחישותו של אסי אבוטבול להמית את נאשם 1, קשר (גם) נאשם 1 קשר, ביחד עם א.פ. וסאשה, לפיו הם יפגעו באסי אבוטבול וזאת בתמורה לתשלום סכומי כסף אשר יועברו אליהם עם הוצאתו של הקשר מן הכוח אל הפועל. ביום 1.8.04, נזרק רימון יד לעבר רכב בו נסע אבוטבול, הרימון התפוצץ, וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול.

נסיבות רלבנטיות הקשורות בביצוע העבירות שביצע נאשם 1 [סע' 40ט לחוק]:

התכנון שקדם לביצוע העבירה [סע' 40ט(א)(1) לחוק] - כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה נאשם 1, בשלהי חודש ספטמבר 2003 או בסמוך לכך ביקש סאשה (גם) מנאשם 1, את אישורו לפגוע במנוח בכדי לסכל את התכנית לרצוח את נאשם 1. בתגובה, אישר (גם) נאשם 1 לסאשה לפגוע במנוח, ואף נענה לבקשתו לקבל מימון בהיקף של כמה אלפי דולרים לצורך עניין זה. סאשה מעולם לא היה מוציא לפועל את רצונו לפגיעה במנוח, כדי לסכל את התכנית, אילולא נתן (גם) נאשם 1 את אישורו למהלך. ביום 7.10.03 נורה המנוח למוות. במהלך חודש

נובמבר 2003 או בסמוך לכך, הגיע א.פ. לישראל, בשליחות סאשה, במטרה לעדכן (גם) את נאשם 1 בדבר מות המנוח ולקבל את המימון אשר הובטח בעבור הפגיעה במנוח. בתום הפגישה, נתן (גם) נאשם 1 לא.פ. אלפי דולרים במזומן. התכנון אפוא (גם) של נאשם 1 - ברור.

חלקו היחסי של נאשם 1 בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על נאשם 1 בביצוע העבירה [סע' 40ט(א)(2) לחוק] - כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה נאשם 1, באשר לאישום הראשון, סאשה הוא שביקש (גם) מנאשם 1 את אישורו לפגוע במנוח, ובתגובה אישר לו (גם) נאשם 1 ואף נענה לבקשתו לקבל מימון. יחד עם זאת, עולה עוד מכתב האישום המתוקן, כי סאשה מעולם לא היה מוציא לפועל את רצונו לפגיעה במנוח, אילולא נתן (גם) נאשם 1 אישורו למהלך. באשר לאישום השני, הרי שנאשם 1 יחד עם אחר, קשרו עם אחרים קשר שיפגעו באסי אבוטבול, בתמורה לכסף. נאשם 1 לא ידע במי בחרו האחרים שיבצע את הפגיעה באסי אבוטבול.

באשר להיותו של נאשם 1 מסייע להריגה, בית המשפט העליון אמר את דברו באשר **לתרומתו של המסייע:**

"...מבלי למצות, מתחם העונש של עבירת סיוע ייגזר מהנסיבות הבאות: אם מדובר בסיוע במעשה או סיוע במחדל; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרית (סיוע בתכנון) או סיוע שניתן בעת ביצועה של העבירה העיקרית; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם ולנזק שנגרם בפועל; יכולתו של הנאשם להבין את שהוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעותו, לרבות בשל גילו, ועוד" (ע"פ 5214/13 סירחאן, מיום 30.12.13, בסע' 16 לפסה"ד).

ועוד בהקשר זה:

"...עונשו של המסייע אינו מושפע אך מחומרת העבירה המוגמרת - חמורה ככל שתהא - ויש לייחס משקל למאפייני הסיוע עצמו" (ע"פ 3706/15 טובאסי, מיום 2.5.16, סע' 12 לפסה"ד).

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה [סע' 40ט(א)(3) לחוק] - אישום שני - עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה נאשם 1, באישום השני, מטרת קשירת הקשר היתה לפגוע באסי אבוטבול. ואכן, ביום 1.8.04 נזרק רימון יד לעבר רכבו הממוגן. הרימון התפוצץ וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול. הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא פגיעה באסי אבוטבול, ויתכן באנשים נוספים.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(4) לחוק] - כתוצאה מהאמור באישום הראשון (לרבות חלקו היחסי של נאשם 1 - בסיוע להריגת המנוח), נגרם מותו של המנוח. כתוצאה מהאמור באישום השני, הרימון התפוצץ וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול.

הסיבות שהביאו את נאשם 1 לבצע את העבירות [סע' 40ט(א)(5) לחוק] - אישום ראשון - כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן: במהלך השנים 2002-2004 או בסמוך לכך, התחוללו מאבקי שליטה בין משפחות פשע בישראל, אשר כללו חיסולים וניסיונות חיסול הדדיים. במהלך התקופה התחולל מאבק על אזורי שליטה באזור השרון בפרט ובעסקי ההימורים בכלל, בין משפחת אבוטבול והעומד בראשה אסי אבוטבול, לבין נאשם 1 ועבריינים המקורבים אליו. במסגרת מאבקי השליטה, ביום 10.2.03 או בסמוך לכך, נלכדו בכף, בסמיכות מקום לביתו של נאשם 1 בפולג,

עבריינים חמושים בנשקים אשר תכננו לרצוח את נאשם 1 בירי. הרכב בו ישבו החמושים נשכר ע"י גיא יחזקאל (המנוח). בשלהי חודש ספטמבר 2003 או בסמוך לכך, שוחח סאשה טלפונית בדיסקרטיות עם נאשם 1 באמצעות א.פ. במהלך השיחה גילה סאשה לנאשם 1 כי אסי אבוטבול והמנוח הזמינו ממנו (מסאשה) את רצח נאשם 1 תמורת סכום של 50,000 דולר. במהלך אותה שיחה, ובהמשך לאמור, ביקש סאשה (גם) מנאשם 1, בשל קרבתו (גם) לנאשם 1, את אישורו לפגוע במנוח בכדי לסכל את התכנית. בתגובה, אישר (גם) נאשם 1 לסאשה לפגוע במנוח, ואף נענה לבקשתו לקבל מימון בהיקף של כמה אלפי דולרים לצורך עניין זה. אישום שני - עפ"י כתב האישום המתוקן: על רקע נחישותו של אסי אבוטבול להמית את נאשם 1, קשר (גם) נאשם 1 קשר ביחד עם א.פ. וסאשה לפיו הם יפגעו באסי אבוטבול וזאת בתמורה לתשלום סכומי כסף אשר יועברו אליהם עם הוצאתו של הקשר מן הכוח אל הפועל. בעבירת ה**סיוע להריגה** נשוא אישום ראשון שגם בה הורשע נאשם 1, מטבע הדברים ועל פי עובדות כתב האישום המתוקן, טמון בה גם יסוד של אלימות [סע' 40ט(א)(10) לחוק].

מדיניות הענישה הנהוגה:

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת הסיוע להריגה:

ברי כי בכל פסק דין שבתיק זה או אחר, יש את הנסיבות הקונקרטיות של העושה ושל המעשה, שבאותו תיק ספציפי. להלן יובאו מספר פסקי דין מהם ניתן לנסות וללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של **סיוע להריגה**, וזאת בנסיבות ובנתונים שמהם ניתן לנסות ולהקיש לנסיבות ולנתונים שבענייננו:

ע"פ 921/17 **זעילה**, מיום 28.5.17 - הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע להריגה. בית המשפט הטיל על **המערער עואג'י שלוש וחצי שנות מאסר בפועל**, וכן הפעלת שישה חודשי מאסר על תנאי לריצוי במצטבר, כך שבסך הכל ירצה ארבע שנות מאסר בפועל; על **המערער אנואר - שלוש שנות מאסר בפועל**, ועל **המערער מוניר ארבע שנות מאסר בפועל**. המערערים היו מעורבים בקטטה אלימה בתוך המשפחה שכללה ידיו אבנים, שימוש ברובה ודקירות באמצעות סכינים. במהלך הקטטה מוניר אחז בסכין ושלושת המערערים סייעו לנאשם 1 והאחר (שהם המבצעים העיקריים) במעשיהם בכך שתרמו ליצירת התנאים לשם עשיית העבירה. כתוצאה מן הדקירות נהרג אחד מן המעורבים. במסגרת הסדר הטיעון הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המדינה תעתור, בין היתר, לעונש של ארבע שנות מאסר בפועל, וההגנה תטען לעונש באופן חופשי. אשר לעואג'י צויין שהוא בן 22 וכי בעברו שתי הרשעות בגין עבירות אלימות, וכי עבר הליך טיפולי בשירות המבחן לנוער. אשר לאנואר צויין שהוא בן 24 ועברו נקי. אשר למוניר צויין שהוא בן 25 וכי הורשע בעבר בעבירות סמים.

ע"פ 2453/15 **חיימוב**, מיום 11.12.16 - נגזרו על הנאשם, בין היתר, **12 שנות מאסר בפועל**. המערער הורשע עפ"י הודאתו בשתי עבירות של סיוע להריגה לאחר שמסר פרטים באשר למקום הימצאו של אדם אחר בידועו כי במידע ייעשה שימוש לצורך ירי באותו אדם. מעשה הירי גרם בפועל למותו של האחרון, וכן למותו של אדם נוסף. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לקראת סיומה של פרשת ההגנה, וסוכם כי המאשימה תבקש מבית המשפט לגזור על הנאשם 16 שנות מאסר בפועל, ואילו הנאשם יבקש מבית המשפט לגזור עליו עונש של 10 שנות מאסר בפועל. ביהמ"ש ציין כי מידת מעורבותו של המערער באירועים המפורטים בכתב האישום אינה

קטנה או שולית, אלא הוא היה הגורם המחולל שמסר מידע. כמו כן נלקח בחשבון עברו הפלילי של המערער, הכולל הרשעה בעבירות אלימות, והעובדה כי העבירות בוצעו שעה שהמערער המתין להכרעה בערעור שהגיש על תיק אחר.

ע"פ 1630/14 **אבו שנדי**, מיום 4.12.14 - נגזרו על מערער 1, בין היתר, **12 שנות מאסר בפועל**. המערער 1 הורשע בעבירה של סיוע להריגה ובעבירות נשק. הצדדים הגיעו להסדר טיעון והמערער הודו בעובדותיו של כתב אישום מתוקן. סוכם בין הצדדים על מתווה עונשי לפיו המשיבה תבקש להשית על המערער 1, 14 שנות מאסר ואילו ההגנה תבקש להסתפק בעונש של 10 שנות מאסר. מערער 1 היה שותף להחלטה לפגוע במנוח ונהג ברכב במהלך המרדף, כולל בשלב בו נורה הכדור הקטלני. מערער 1 ללא עבר פלילי, מסלול חייו נורמטיבי, אב ל-3 ילדים קטינים שפרנסתם עליו.

ע"פ 6391/12 **מסארוה**, מיום 23.6.13 - נגזרו על המערער, בין היתר, **8 שנות מאסר בפועל**. המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע להריגה ובסיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המדינה תבקש הטלת עונש מאסר בפועל של 12 שנים והמערער רשאי לטעון באופן חופשי. המערער וחבריו נפגשו עם המנוח ועם נ', כאשר בין הנוכחים התפתחה קטטה במהלכה נפצע המנוח בראשו. המנוח הובא לבית החולים ולאחר טיפול רפואי נסע עם נ' וחבריהם. המערער יצר עימם קשר טלפוני והשניים אמרו לו את מקום הימצאם. המערער ונוספים נסעו למקום מתוך כוונה לירות ולפגוע במנוח כשבידי אחד מהחבורה אקדח. אחר מבני החבורה ירה מהרכב אל עבר המנוח וחבריו מספר יריות כאשר אחד מהקליעים פגע בראשו של המנוח אשר נפטר. קליע נוסף פגע ברגלו של נ' אשר אושפז ונותח. בית המשפט ציין כי המערער אמנם לא היה היורה אך סייע לאירוע ע"י איתור המנוח וע"י הגעה למקום. למערער לא היה עבר פלילי.

ע"פ 2994/12 **זגורי**, מיום 23.12.12 - בית המשפט המחוזי גזר, בין היתר, על המערער שאול חמש שנות מאסר בפועל, וביהמ"ש העליון הקל בעונשו של המערער שאול והעמידו על **4.5 שנות מאסר בפועל**. המערער שאול הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע להריגה וקשירת קשר לביצוע פשע. המאשימה הצהירה כי תעתור ביחס לשאול לעונש של שש שנות מאסר בפועל ואילו הוא יטען באופן חופשי לעונש. בית המשפט הטעים כי לא ניתן להתעלם מהנסיבות שהובילו להמתתו של המנוח, שביותר מהזדמנות אחת ניסה לפגוע במערערים. בית המשפט המחוזי קבע כי במעשיו נטע המנוח בליבם של המערער חשש לשלומם ולחיהם. בית המשפט המחוזי הוסיף כי שאול היה שותף מלא לקשר על אף שלא אחז באקדח ולא ירה לעבר המנוח שכן הוא ביצע פעולות שנועדו להבטיח את הצלחת תוכנית הקשר תוך שהסיע את שמואל ודוריאן אל מקום המעקב והמתין להם בנקודת האיסוף. בית המשפט ציין כי יש לתת ביטוי גם לעברו הפלילי המכביד של שאול שכולל עבירות רכוש, סמים, נשק ואלימות בגין ריצה מאסרים בפועל. יחד עם זאת, ציין בית המשפט המחוזי כי הרשעתו האחרונה של שאול היא משנת 2006 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכי יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות והטרגיות כמו גם לרצונו לערוך שינוי ממשי באורח חייו ונכונותו של אחר לסייע לו בכך. בית המשפט העליון נתן משקל לעקרון אחידות הענישה, והפחית מעונשו של שאול שישה חודשי מאסר.

ע"פ 2638/10 **פלוני**, מיום 24.3.11 - בית המשפט המחוזי הרשיע את שני המערערים בעבירות של הריגה והדחה בחקירה. בית המשפט העליון הורה על זיכוי של ל' מעבירת הריגה, והרשיע אותו תחת זאת בסיוע

להריגה, והטיל עליו **5 שנות מאסר בפועל**. ל" היה נער כבן 15 שנים ומחצה בעת האירוע ולא הוא שעשה השימוש בסכין. בפסה"ד נאמר, כי לא ניתן לומר כי חלקו של ל' בארוע הוא מינורי ולא ניתן לומר כי חלקו מסתכם בעידודו של א', אלא כלל גם אלימות כלפי המנוח והשמעת איומים.

ע"פ 8020/04 **חלאילה**, מיום 19.1.06 - בית המשפט המחוזי גזר על האח של המערער **3 שנות מאסר בפועל** בגין עבירה של סיוע להריגה. לא הוגש ערעור על עונש זה. בתמצית, הגיעו המערער, אמו ואחיו כשהם מצוידים בסכינים לקרבת בית מגוריו של אשרף, ועשו כלפיהם תנועות איבה. כשראה זאת המנוח, הוא רץ לעבר השלושה כשבידו סכין מתקפלת; המערער והאם התנפלו עליו ודקרו אותו בצוואתו, בעוד האח עמד בקרבתם כאשר בידו סכין. באותו מעמד, המערער דקר בסכין גם את אשרף שהגיע למקום לסייע למנוח, ופצע אותו בירכו השמאלית. המנוח נפטר מהדקירות שנדקר על ידי המערער והאם. הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון. לגבי עונשו של האח נאמר כי התחשבו בקיום פוטנציאל שיקומי לגביו.

על כן: בהתאם למעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן שבו הודה נאשם 1 והורשע במסגרת האישום הראשון בעבירה של **סיוע להריגה**, בנסיבות ביצוע העבירה על ידי נאשם 1 בתיק זה ולאור שאר הרכיבים הרלוונטיים לעיל, **מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה שבאירוע נשוא אישום ראשון הינו אפוא בין **6 ל- 10 שנות מאסר בפועל**.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע:

ע"פ 5927/11 **הררי**, מיום 23.8.12 - מערער 4 (חמדי) - הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ונגזרו עליו **15 חודשי מאסר בפועל**; הנאשמים זוכו מעבירת ניסיון לרצח. נקבע כי הנאשמים נקטו בפעולות הכנה מרובות וקפדניות במשך זמן מה, ויש בכך ללמד על נחישותם להשלים את קשר הפגיעה, ולהציב את מעשיהם ברף העליון והחמור של עבירת הקשר. בתחתית סולם החומרה מוקם חמדי. נאמר, כי מעורבותו בקשר פחותה ועברו הפלילי אינו מכביד. כן נקבע שלא ניתן לשלול את סיכויו לשיקום נוכח עברו כאיש עבודה, כוונותיו להינשא, וכן תפקודו התקין מיום שהשתחרר ממעצרו בתיק זה.

ע"פ 1898/10 **אבו סנינה**, מיום 26.7.10 - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לבצע פשע, ונגזרו עליו **15 חודשי מאסר בפועל**; המערער הביע נכונות להצטרף לחוליית טרור שהתכוונה לבצע פיגועים, אף שלבסוף לא נטל חלק בפעילותה.

תפ"ח (ת"א) 2953-02-12 **דלו**, מיום 19.7.16 -נאשם 3 הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ובעבירה של מסייע לאחר מעשה. ביהמ"ש המחוזי קבע מתחם עונש הולם לשתי העבירות שנע **בין 2.5 ל- 4.5 שנות מאסר בפועל**. על פסק הדין תלוי ועומד ערעור בביהמ"ש העליון. בעקבות מאבק והחרפת השנאה והכעס של נאשם 3 כלפי המנוח, החליט נאשם 3 לגרום למותו של המנוח. כדי להוציא את כוונותיו אל הפועל קשר נאשם 3 קשר עם נאשמים 1 ו- 2 כדי לגרום למותו של המנוח. נאשם 2 התקרב במהירות אל המנוח, הסתער לעברו מאחוריו, ודקר את המנוח בגבו, שתי דקירות. נאשם 2 נמלט לכיוון ביתו של נאשם 3, אשר קיבל אותו לביתו ועזר לו ביצירת אליבי כוזב (אותו נאשם 3 גם סיפר לאחר מכן במשטרה), בידועו שנאשם 2 דקר את המנוח. נאשם 2 החליף את החולצה שלבש בתהלוכה, ועל דעת נאשם 3 וגם בנוכחותו, הצטלם נאשם 2 על מנת להנציח את עצמו לבוש בחולצה שונה מזו שלבש בזמן התהלוכה והדקירה. במעשיהם קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע - לגרום למותו של המנוח, נאשם 2 גרם למותו של המנוח

בכוונה תחילה ונאשם 1 סייע לו בכך, ונאשם 3 גם סייע לנאשם 2 לאחר מעשה בכוונה למלטו מעונש.

על כן: בהתאם למעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן שבו הודה נאשם 1 והורשע במסגרת האישום השני בעבירה של **קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם)**, בנסיבות ביצוע העבירה על ידי נאשם 1 בתיק זה ושאר הרכיבים הרלוונטיים לעיל, **מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה שבאירוע נשוא אישום שני הינו אפוא בין **12 ל - 30 חודשי מאסר בפועל**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה [סע' 40יא לחוק]:

הפגיעה של העונש בנאשם 1, לרבות בשל גילו, וכן הפגיעה במשפחתו של נאשם 1 [סע' 40יא(1) ו- (2) לחוק] - הנאשם כבן 55, ושקלנו את דבריו שיש לו המון בעיות בריאות, הוא עבר שני התקפי לב, יש לו בעיות בכלי דם שיוצרות לו בצקות ברגליים ויש לו אבן בכליה (ראו גם תצלום תיקו הרפואי של נאשם 1 משב"ס - 2/). כמו כן, שקלנו את דברי הנאשם אשר נמצא בבית הסוהר בהפרדה ארצית. לטענתו, עד היום הוא לא ראה את בתו הקטנה ואת אביו, והוא גם לא יכול לראות את נכדיו. לדברי נאשם 1, לשבת יום אחד בתנאים שהוא יושב בבית הסוהר, זה עולם ומלואו. מה שהוא עובר, אף אחד לא עובר.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו [סע' 40יא(4) לחוק] - הנאשם לקח אחריות על מעשיו, והודה בעובדות כתב האישום המתוקן, וזאת לפני תחילת שמיעת הראיות בתיק, ובכך הוא חסך זמן וטרחה מרובים. לדברי ההגנה, היתה בתיק כמות חומר עצומה שנאספה במשך כ- 12 שנים ע"י חוקרי המשטרה, מספר עדי התביעה המופיעים בכתב האישום הגיע כמעט ל- 70 ואילו מספר עדי ההגנה שהיו נקראים להעיד היה מגיע גם הוא לכמה עשרות. ודוק: נטילת האחריות של נאשם 1 על מעשיו והודייתו, היו בכתב אישום מתוקן, **שתוקן משמעותית** לעומת כתב האישום המקורי שייחס לנאשם 1 באישום ראשון עבירה של שידול לרצח, ובאישום שני - עבירה של שידול לניסיון רצח. כאמור, נאשם 1 הודה בסיוע להריגה ובקשירת קשר.

התנהגותו החיובית של נאשם 1 ותרומתו לחברה [סע' 40יא(7) לחוק] - ההגנה הגישה 3 מכתבים (נ/1), ובתמצית: **מכתבו של מרדכי שפיגלר**, ממנו עולה כי נאשם 1 תמיד היה מוכן לעזור לכל מי שנזקק; **מכתבו של שלמה שרף**, ממנו עולה כי העד פנה לנאשם 1 על מנת שסייע לו לארגן אירועים חברתיים ופעילויות ציבוריות עבור הילדים והנערים שהיו חלק מהמועדון. כמו כן נאשם 1 נתבקש לא פעם על ידי העד להושיט עזרה למי מהנערים קשיי היום שהיו חלק מהמועדון. בכל הפעמים בהן העד פנה לנאשם 1, נאשם 1 נעתר מיד לבקשותיו ותרם מאמציו בהתנדבות מלאה. לדבריו, תרומותיו של נאשם 1 הצילו לא מעט נערים; **מכתבו של איציק חיימוב**, ממנו עולה כי נאשם 1 עזר כספית למספר לא מבוטל של אנשים במצוקה. הוא ציין מספר מקרים, ובהם מקרה בו נאשם 1 צייד בריהוט ומוצרי חשמל את ביתם של בני זוג שחלו במחלה קשה, מקרה בו נאשם 1 שכר אולם שמחות וארגן אירוע בר מצווה לנער שלא היתה באפשרות הוריו לחגוג לו בר מצווה. ובנוסף, נאשם 1 שלח את הילד ואת אביו למשחק כדורגל בספרד, עוד ציין כי ידוע לו לפחות על שני מקרים של ילדות צעירות אשר נזקקו לטיפול במחלה קשה מאוד בחו"ל. נאשם 1 מימן את הטיסות והשהייה וגם חלק מעלות הטיפול, שהיה יקר מאוד, וכל זאת על חשבונו ומכיסו. הוא ציין כי נאשם 1 עשה את כל הדברים אך ורק מתוך רצון לסייע לאנשים חסרי יכולת וחולים. עוד **מדברי נאשם 1** - הוא בן אדם שעשה צבא ושש שנים של מילואים, חי חיים נורמטיביים, ניהל עסקים, מסעדות, חנויות של בגדים. הוא לא גדל לתוך העולם השפל הזה והוא לא שייך לעולם הזה כפי שמנסים לצייר אותו (עמ' 42 לפר').

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות [סע' 40יא(10) לחוק] - המעשים שבהם הורשע הנאשם התרחשו לפני כ - 14 שנים.

עברו הפלילי של הנאשם [סע' 40יא(11) לחוק] - גיליון המרשם הפלילי של נאשם 1 פורט בהרחבה לעיל, ולא אחזור. אזכיר כי, בין השאר, בשנת 1997 הורשע הנאשם בעבירות של **סיוע להריגה**, התחזות כאדם אחר במטרה להונות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגינן הוטלו על נאשם 1, בין היתר, **7 (שבע) שנים ו- 4 חודשי מאסר בפועל**; כמו כן, ביום 7.12.15 ניתן גזר דין בעניינו של נאשם 1, במסגרתו הוטלו על נאשם 1, בין היתר, **8 (שמונה) שנות מאסר בפועל**, בגין העבירות הבאות: קשירת קשר לעשות פשע, רישום פרט כוזב במסמכי תאגיד במטרה לרמות (100 עבירות); הוצאת חשבונית מס בנסיבות מחמירות (56 עבירות); פעולה להתחמקות מתשלום מס בנסיבות מחמירות (56 עבירות); מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות, הכנת פנקסי חשבונות כוזבים (56 עבירות); מרמה, עורמה ותחבולה כדי להתחמק ממס בנסיבות מחמירות (74 עבירות), עשיית פעולה ברכוש אסור, ועשיית פעולה ברכוש בידיעה שהוא רכוש אסור, איומים (3 עבירות) והכשלת הליך שיפוטי - כאמור, נאשם 1 מרצה בימים אלה עונש מאסר בפועל זה, וערעור על פסה"ד תלוי ועומד בבית המשפט העליון.

נסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירות שביצע נאשם 1 [סע' 40יב לחוק] - בשנת 2016, בעת שנאשם 1 היה עצור בתיק זה, נרצח בנו, שי, ז"ל. התובע אמר בטיעונו לעונש - הנאשם חווה טרגדיה במות בנו, וזהו השיקול הראשון שהתביעה לקחה בחשבון בשוקלה את עונשו במסגרת הסדר טיעון (בעמ' 40 לפר'). בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם 1, יינתן משקל של ממש לנסיבה כה טרגית ומצערת זו.

הרתעה: בענישה שתוטל על הנאשם יש צורך בהרתעתו מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד [סע' 40 לחוק] ובהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מעין אלו [סע' 40ז לחוק]. זאת בעיקר לגבי עבירת הסיוע להריגה, אך גם לענין עבירת קשירת הקשר שביצע נאשם 1. בית המשפט העליון אמר את דברו לגבי העבירה של קשירת קשר, בדברים שהעקרון שבהם, יפה גם לעניינו:

"מעבר לכך שהמחוקק ראה סכנה עצמאית בעצם קיומו של קשר לבצע פשע, בבואנו לשקול את עונשם של הנאשמים עלינו לתת משקל לסוג העבירה אליה חתר הקשר - ובעניינו עסקינן בסוג עבירות חמור ביותר שעל מערכת אכיפת החוק לנסות ולהרתיע מפני ביצוען. חלקם של בתי המשפט במאבק בעבירות מעין אלה הוא באמצעות ענישה מרתיעה" (ע"פ 5927/11 הררי, מיום 23.8.12, בסע' 76 לפסה"ד).

אי חריגה מהמתחם: בנסיבות תיק זה, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא [סע' 40 לחוק]. כמו כן, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם הענישה שנקבע לעיל לקולא [סע' 40ד לחוק]. מחד גיסא, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם ומנסיבות ביצוען. מאידך גיסא, יש לתת משקל לשיקולים לקולא כמפורט לעיל ולהלן, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן כאמור, גם מות בנו.

אימוץ הסדר הטיעון שערכו הצדדים:

פסיקת בית המשפט העליון - על ביהמ"ש לאמץ הסדרי טיעון, למעט במקרים חריגים ונדירים:

בית המשפט העליון אמר פעמים רבות את דברו בעניין החשיבות הרבה שבכיבוד הסדרי טיעון אשר נערכים על ידי התביעה וההגנה:

"...רבות נכתב על יתרונותיו של הסדר הטיעון ותפקידו הראוי, במקרים המתאימים, במסגרת האכיפה הפלילית...על יתרונות אלה, המיטיבים הן עם הנאשם הן עם האינטרס הציבורי, עמד בית משפט זה כבר לפני שנים רבות. הנאשם, זוכה לוודאות באשר לסעיפי הרשעתו ועונשו, וכל זאת במסגרת הליך שהוא קצר באופן יחסי. בנוסף, האינטרס הציבורי מוגשם אף הוא, שכן הסדרי טיעון מאפשרים להגדיל את האכיפה ואת ההרשעה של עבריינים בחברה; מגשימים עקרונות של יעילות, ובכך מפנים משאבים של מערכות אכיפת החוק לטובת מטרות חשובות אחרות; וחוסכים בעלויותיהן" (ע"פ 2021/17 מצגר, מיום 30.4.17, בסע' 11 לפסה"ד).

עוד נאמר בהקשר זה בפסיקת בית המשפט העליון:

"סטיה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, וזוהי המגמה המסתמנת בשנים האחרונות בפסיקתו של בית משפט זה...בבוא בית המשפט...לבחון את הסדר הטיעון עליו לשקול, בין היתר, את מידת הפגיעה שתיגרם לנאשם נוכח החלטתו להודות במיוחס לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון ושלא להמשיך בניהול הליך מלא בעניינו..." (ע"פ 7757/11 פלוני, מיום 13.2.13 בעמ' 2 לפסה"ד; ראו גם ע"פ 921/17 זעילה, מיום 28.5.17, בסע' 15 לפסה"ד).

בעניינו, הושג הסדר הטיעון בין הצדדים לאחר הליך גישור (בפני כב' השופט שגיא), וביהמ"ש העליון אף ציין את חשיבות כיבוד הסדר טיעון שהושג בדרך זו, של גישור:

"...יש לתת משקל נוסף לעובדה כי ההסדר הושג בתיווכו (ולעיתים אף בעידודו) של שופט המטפל בגישורים פליליים, ועל כן אינטרס ההסתמכות והציפייה של הנאשם כי ההסדר יכובד, עומד על רף גבוה ביותר. לטעמי, יש צורך בנסיבות חריגות במיוחד על מנת לסטות מהסדר טיעון שהושג באופן זה, ולא יהיה די, ככלל, בנסיבות "הרגילות" המצדיקות סטייה מהסדר הטיעון." (ע"פ 1454/15 פלוני, מיום 10.8.15, בסע' 22 לפסה"ד).

לאור האמור לעיל בדבר שיקולי התביעה לעריכת הסדר הטיעון והשיקולים לחומרא ולקולא שהובאו לעיל בעניינו של נאשם 1, נכון וסביר הוא לאמץ את הסדר הטיעון שערכו הצדדים (ראו גם את טיעון ההגנה לקשיים ראייתיים כסיבה לעריכת הסדר הטיעון בתיק זה - בסע' 9 ל"הודעה מטעם נאשם 1 ביחס לטיעונים לעונש").

על כן: לאור כל האמור והמפורט לעיל - לרבות: העבירות החמורות שביצע נאשם 1; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הללו, וזאת בשני אירועים נפרדים, בעניינם של אנשים-נפגעים שונים; המסכת העובדתית המפורטת בכתב האישום המתוקן; הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות; חלקו היחסי של נאשם 1 בביצוע העבירות;

הסיבות שהביאו את נאשם 1 לבצע את העבירות; הנזק שנגרם מביצוע העבירות; הצורך בהרתעת נאשם 1 מביצוע עבירות דומות בעתיד; התיקון המשמעותי בכתב האישום המתוקן לעומת כתב האישום המקורי; נטילת האחריות של נאשם 1 והודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכו זמן וטרחה מרובים; גילו של נאשם 1 ומצבו הבריאותי; תנאי כליאתו של נאשם 1; **עברו הפלילי של נאשם 1**, ובו גם הרשעה בעבירה של **סיוע להריגה** שגם בגינה הוטל על נאשם 1 עונש **מאסר בפועל בן 7 (שבע) שנים**; התנהגותו ותרומתו לחברה של נאשם 1, כפי שעלה מהמכתבים שהוגשו (נ/1); חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות - כ - 14 שנים; מותו הטראגי של שי ז"ל, בנו של נאשם 1, שנרצח בשנת 2016; הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ושיקולי התביעה לערוך את הסדר הטיעון עם נאשם 1; הטיעונים לעונש, וכן מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה תוך השוואה ואבחנה לעבירות שביצע נאשם 1 בנסיבות ביצוען כמפורט בכתב האישום המתוקן ולעיל, והסכמת הצדדים שלפיה הטיעון לעונש בתיק זה יהיה במנותק מעונש המאסר אותו מרצה כיום הנאשם - לאור כל אלה, אציע לחבריי לאמץ את הסדר הטיעון שערכו התביעה וההגנה בעניינו של נאשם 1 - **אריה (ריקו) שירזי**, ולהטיל על נאשם 1 עונש כולל על העבירות שהוא ביצע נשוא שני האירועים שבכתב האישום המתוקן [סע' 40יג(ב) לחוק], ובו העונשים הבאים:

1. **9 (תשע) שנות מאסר בפועל**, שיימנו מיום מעצרו של נאשם 1 בתיק זה - 21.5.15.

[כאמור בטיעון התביעה (בהסכמת ההגנה) - "...טיעוננו לעונש בתיק דנן יהיה **במנותק** משאלת העונש אותו מרצה כיום הנאשם במסגרת ת"פ 43665-11-11...**חפיפת המאסרים בין שני התיקים** (כאמור ב...סעיף 45 ב' לחוק העונשין) תחל...מיום **21-5-15**..." (עמ' 4 לטיעון התביעה לעונש בכתב, וראו גם בטיעון התביעה על פה בעמ' 38 לפר', שו' 18-20)].

2. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 1 עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג פשע, לרבות ניסיון.

3. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 1 עבירה לפי אחד הסעיפים 499 או 500 לחוק העונשין, או עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג עוון, והכל-לרבות ניסיון.

השופט גלעד נויטל,
סגן נשיא, אב"ד

השופטת טלי חיימוביץ:

אני מסכימה.

טלי חיימוביץ, שופטת

השופט גרשון גונטובניק:

אני מסכים.

גרשון גונטובניק, שופט

סוף דבר:

אנו גוזרים אפוא, פה אחד, על נאשם 1, אריה (ריקו) שירזי, את העונשים הבאים:

1. **9 (תשע) שנות מאסר בפועל**, שיימנו מיום מעצרו של נאשם 1 בתיק זה - 21.5.15.

[כאמור בטיעון התביעה (בהסכמת ההגנה) - "...טיעוננו לעונש בתיק דנן יהיה **במנותק** משאלת העונש אותו מרצה כיום הנאשם במסגרת ת"פ 43665-11-11...**חפיפת המאסרים בין שני התיקים** (כאמור ב...סעיף 45 ב' לחוק העונשין) תחל...מיום **21-5-15**..." (עמ' 4 לטיעון התביעה לעונש בכתב, וראו גם בטיעון התביעה על פה בעמ' 38 לפר', שו' 18-20)].

2. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 1 עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג פשע, לרבות ניסיון.

3. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 1 עבירה לפי אחד הסעיפים 499 או 500 לחוק העונשין, או עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג עוון, והכל- לרבות ניסיון.

הוסברה לנאשם 1 זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18/7/2017, במעמד הצדדים.

גרשון גונטובניק, שופט

טלי חיימוביץ, שופטת

השופט גלעד נויטל,
סגן נשיא, אב"ד